

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
IF-O.7821.10.2023.AK

Wrocław, dnia 25 listopada 2024 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 572), dalej „Kpa” oraz art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 311), dalej „specustawa drogowa”, po rozpatrzeniu odwołania

, reprezentowanych przez radcę prawnego ,
od decyzji Starosty Powiatu Wrocławskiego Nr 849/2023 z dnia 10 października 2023 r. (znak: SP-GN.6740.8.2023.JKF) zezwalającej Wójtowi Gminy Długołęka na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej klasy D, na działce nr 368 w obrębie Raków, od km 0,00 do km 0+565,01 wraz z budową kanalizacji teletechnicznej,

- uchylam zaskarżoną decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

W dniu 14 czerwca 2023 r. do Starosty Powiatu Wrocławskiego wpłynął wniosek Wójta Gminy Długołęka, działającego przez pełnomocnika , o wydanie zezwolenia na realizację wymienionej wyżej inwestycji drogowej. Wniosek został uzupełniony pod względem formalno-prawnym w dniu 25 sierpnia 2023 r., w odpowiedzi na wezwanie organu pierwszej instancji z dnia 22 czerwca 2023 r.

Zawiadomieniem z dnia 06 września 2023 r. poinformowano strony (właściceli i zarządcę nieruchomości objętych wnioskiem) o wszczęciu przedmiotowego postępowania. Pozostałe strony zostały poinformowane w drodze obwieszczenia zamieszczonego na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego we Wrocławiu w dniach od 15 września 2023 r. do 29 września 2023 r., w Biuletynie Informacji Publicznej w dniu 08 września 2023 r., na tablicy ogłoszeń oraz stronie Biuletynu Informacji Publicznej Urzędu Gminy Długołęka w dniach od 08 września 2023 r. do 22 września 2023 r., a także w prasie lokalnej – Gazecie Wrocławskiej w dniu 12 września 2023 r.

Decyzją Nr 849/2023 z dnia 10 października 2023 r. (znak: SP-GN.6740.8.2023.JKF) Starosta Powiatu Wrocławskiego zezwolił Wójtowi Gminy Długołęka na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi gminnej klasy D, na działce nr 368 w obrębie Raków, od km 0,00 do km 0+565,01 wraz z budową kanalizacji teletechnicznej.

z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 725, z późn. zm.), aktualnym na dzień opracowania projektu;

7a) w przypadku drogi lub jej odcinka, o których mowa w art. 24ga ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o drogach publicznych:

a) wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 24l ust. 1 ustawy o drogach publicznych,

b) uzasadnienie zarządcy drogi, o którym mowa w art. 24l ust. 4 ustawy o drogach publicznych;

7aa) w przypadku drogi krajowej lub jej odcinka innych niż wymienione w art. 24ga ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o drogach publicznych albo drogi wojewódzkiej lub jej odcinka należy ponadto przedstawić:

a) wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 24l ust. 1 ustawy o drogach publicznych, a także uzasadnienie zarządcy drogi, o którym mowa w art. 24l ust. 4 tej ustawy, albo

b) oświadczenie zarządcy drogi, że nie ubiega się i nie będzie się ubiegał o dofinansowanie zamierzenia budowlanego z budżetu Unii Europejskiej;

7b) w przypadku inwestycji, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa – załącznik graficzny określający przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o ile dołączenie tego załącznika było wymagane przez przepisy obowiązujące w dniu złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności mapę, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 1112);

8) opinie:

a) ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do inwestycji lokalizowanych w miejscowościach uzdrowiskowych, zgodnie z odrębnymi przepisami,

b) dyrektora właściwego urzędu morskigo – w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani,

c) właściwego organu nadzoru górniczego – w odniesieniu do terenów górniczych,

ca) ministra właściwego do spraw środowiska – w odniesieniu do złóż strategicznych,

d) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią,

e) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych,

f) właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków – w odniesieniu do dóbr kultury chronionych na podstawie odrębnych przepisów,

g) właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej – w odniesieniu do linii kolejowej,

ga) podmiotu zarządzającego w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 1796) – w odniesieniu do obszaru portu lub przystani morskiej,

h) innych organów wymaganych przepisami szczególnymi;

9) wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne.

Dla kompletności wydania orzeczenia przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, biorąc pod uwagę, że organ ten orzeka na wniosek Inwestora, podanie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej winno zawierać ponadto:

- 1) określenie linii rozgraniczających teren, w tym określenie granic pasów drogowych innych dróg publicznych w przypadku, gdy wniosek, o którym mowa w art. 11d, zawiera określenie granic tych pasów;
- 2) oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego;
- 3) informację o budowie i okresie użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych;
- 4) określenie terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych;
- 5) informacji, co do budowy lub przebudowy:
 - sieci uzbrojenia terenu,
 - urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych,
 - innych dróg publicznych,
 - zjazdów,
- 6) wskazanie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e–h specustawy drogowej;
- 7) wniosek o wydanie zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e–h specustawy drogowej.

W trakcie postępowania odwoławczego Wojewoda Dolnośląski pismem z dnia 26 czerwca 2024 r., znak: IF-O.7821.10.2023.AK, weryfikując zgodność z przepisami prawa przyjętych rozwiązań projektowych oraz kompletność przedłożonej dokumentacji budowlanej, wezwał Inwestora do uzupełnienia tej dokumentacji o:

1) Pełnomocnictwo upoważniające do wystąpienia – w imieniu Wójta Gminy Długoleka, jako Inwestora – z wnioskiem o zezwolenie na realizację opisaną powyżej inwestycji drogowej, spełniającego wymogi, o których mowa w art. 33 Kpa. Wskazano, że znajdujące się w aktach sprawy pełnomocnictwo z dnia 05 kwietnia 2024 r., upoważnia wyłącznie do reprezentacji Gminy Długoleka, a nie Wójta Gminy Długoleka. Zgodnie natomiast z art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 311), decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydawana jest na wniosek zarządcy drogi, którym w niniejszym przypadku jest Wójt Gminy Długoleka. Ponadto pełnomocnictwo z dnia 05 kwietnia 2022 r. wydane zostało do czasu skutecznego zgłoszenia Powiatowemu Inspektorowi nadzoru Budowlanego w Powiecie Wrocławskim zakończenia robót budowlanych. Należało udokumentować, czy inwestycja została oddana do użytkowania bez sprzeciwu ze strony organu nadzoru budowlanego.

Wojewoda Dolnośląski stwierdził brak w aktach sprawy oryginału dokumentu potwierdzającego upoważnienie dla do działania w imieniu Wójta Gminy Długoleka, jako Inwestora, co stanowi brak formalny do wniosku. Do uzupełnienia z dnia

30 sierpnia 2024 r. dołączona została natomiast kopia pełnomocnictwa, co nie wypełnia wymogów wezwania tutejszego Organu z dnia 26 czerwca 2024 r.

2) Wyjaśnienie, czy projekt zagospodarowania terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany dla opisanej powyżej inwestycji został sporządzony na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, według stanu obowiązującego od dnia 13 września 2019 r. czy też stanu wcześniejszego [zob. § 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. poz. 1643)]. Analiza przedłożonej dokumentacji projektowej wskazała, że została ona sporządzona z uwzględnieniem stanu prawnego obowiązującego od dnia 13 września 2019 r., niemniej kwestie tę należało wyjaśnić.

Złożona odpowiedź potwierdziła zastosowanie warunków technicznych według stanu obowiązującego od dnia 13 września 2019 r.

3) Załącznik graficzny dołączony do wystąpienia o opinię Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z wyjaśnieniem, czy we wniosku o opinię wskazano na budowę muld chłonnych.

W uzupełnieniu Inwestor poinformował, że muldy chłonne były przedmiotem opiniowania przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz przedłożył mapę stanowiącą, jego zdaniem, załącznik graficzny dołączony do wystąpienia o opinię.

Tutejszy Organ nie może jednakże uznać, że uzupełnienie w tym zakresie nastąpiło, bowiem przedłożona mapa nie jest opieczętowana przez organ właściwy do wydania opinii, a ponadto sporządzona została w dacie 05.2023, a więc już po dacie wydania opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, tj. po 21 kwietnia 2022 r. Należy również zauważyć, że Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w swojej opinii poinformował, że „W załączonej dokumentacji nie wskazuje się zamiaru wykonania urządzeń wodnych.”. Biorąc pod uwagę wydaną decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 24 sierpnia 2023 r. (znak: WR.ZUZ.5.4210.188.2023.MD), w ramach przedmiotowej inwestycji projektowane są urządzenia wodne w postaci trzech muld chłonnych. Stwierdzić, zatem należy, że Inwestor nie posiada opinii dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – w odniesieniu do przedmiotowej inwestycji obejmującej wykonanie urządzeń wodnych, wymaganej art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy.

4) Projekt stałej organizacji ruchu. Zgodnie z art. 10 ust. 10c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r., poz. 1047, z późn. zm.) oraz § 2 ust. 1a Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 784), projekt stałej organizacji ruchu sporządza się przed wszczęciem postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu

na realizację inwestycji drogowej, decyzji o pozwoleniu na budowę albo przed zgłoszeniem wykonywania robót budowlanych.

Inwestor przedłożył docelową organizację ruchu dla budowy drogi gminnej klasy D - jak wskazane zostało w metryce mapy. Tymczasem zastosowane w organizacji ruchu znaki wskazują, że po wybudowaniu projektowanej drogi będzie ona miała charakter wewnętrzny. Oznakowanie takie jest nie do przyjęcia w sytuacji, kiedy w trybie specustawy drogowej budowana może być tylko droga publiczna.

Specustawa drogowa określa zasady i warunki przygotowania inwestycji w zakresie dróg publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 320, zm.: Dz. U. z 2024 r., poz. 1222). Zgodnie z art. 1 ustawy o drogach publicznych, drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie tej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych. Powyższe oznacza, że przepisy specustawy drogowej mają zastosowanie w przypadku budowy nowej drogi, która zostanie zaliczona do dowolnej kategorii dróg publicznych po jej wybudowaniu. Specustawa drogowa nie ma natomiast zastosowania do inwestycji dotyczących dróg wewnętrznych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. akt II OSK 1111/08 wskazał, że „uproszczone zasady i procedury przygotowania i realizacji inwestycji drogowych, określone w ustawie o szczególnych zasadach, mające na celu przyspieszenie procesu rozwoju infrastruktury drogowej w Polsce, mają zastosowanie do inwestycji mających na celu budowę (rozbudowę) dróg innych niż drogi wewnętrzne, w rozumieniu ustawy o drogach publicznych.”

5) Mapę, w postaci papierowej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedmiotowe przedsięwzięcie, będącą załącznikiem do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przedłożona przez Inwestora mapa (załącznik nr 8 do uzupełnienia z dnia 30 sierpnia 2024 r.) nie dotyczy rozpatrywanego w niniejszym postępowaniu przedsięwzięcia, a inwestycji polegającej na budowie drogi gminnej na działce nr 366, zatem nie został spełniony wymóg wezwania w tym zakresie.

6) podpis pod oświadczeniem wykonawcy prac geodezyjnych o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji na mapie do celów projektowych, na której sporządzony został projekt zagospodarowania terenu – część rysunkowa. Wskazano, że w myśl art. 2 pkt 7a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r., poz. 1752, z późn. zm.) przez mapę do celów projektowych rozumie się opracowanie kartograficzne, wykonane z wykorzystaniem wyników pomiarów geodezyjnych i materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zawierające elementy stanowiące treść mapy zasadniczej lub mapy, o której mowa w art. 4 ust. 2, a także informacje niezbędne do sporządzenia dokumentacji projektowej oraz, z uwzględnieniem art. 12c ust. 1 pkt 1, klauzulę urzędową, o której mowa w art. 40 ust. 3g pkt 3, stanowiącą potwierdzenie przyjęcia do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego zbiorów danych lub dokumentów, o których mowa w art. 12a ust. 1, w oparciu o które mapa do celów projektowych została

sporządzona, albo oświadczenie wykonawcy prac geodezyjnych o uzyskaniu pozytywnego wyniku weryfikacji.

Inwestor nie uzupełnił podpisu geodety pod oświadczeniem na mapie do celów projektowych, na której sporządzony został projekt zagospodarowania terenu. Wklejona do pisma z dnia 30 sierpnia 2024 r. tabela z poświadczeniem geodety również nie zawiera jego podpisu.

7) naniesienie na część rysunkową projektu zagospodarowania terenu orientacji położenia terenu w stosunku do sąsiednich terenów i stron świata, wymaganej przepisem § 15 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 r., poz. 1679, zm.: Dz. U. z 2023 r., poz. 2405).

Tutejszy Organ nie stwierdził uzupełnienia w powyższym zakresie.

8) Uzupełnienie dokumentacji i wyjaśnienie przyjętych rozwiązań projektowych w zakresie:

a) parametrów muld chłonnych w odniesieniu do punktu II decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 24 sierpnia 2023 r. (znak: WR.ZUZ.5.4210.188.2023.MD).

W zatwierdzonym projekcie budowlanym oraz w złożonym uzupełnieniu nie ma parametrów projektowanych muld chłonnych, co uniemożliwia weryfikację projektowanych urządzeń wodnych względem parametrów wskazanych w punkcie II decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 24 sierpnia 2023 r. (znak: WR.ZUZ.5.4210.188.2023.MD).

b) rodzaju zaprojektowanych zjazdów i ich parametrów (w szczególności obustronnych poboczy) – w odniesieniu do § 78 i § 79 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie.

Zgodnie z otrzymaną od Inwestora odpowiedzią (pismo z dnia 30 sierpnia 2024 r.) projektowane zjazdy mają charakter indywidualny, a zatem ich parametry winny wynosić szerokość całkowita, mierzona prostopadłe do osi zjazdu, nie mniejsza niż 4,50 m, w tym:

a) szerokość jezdni, bez uwzględnienia wyokrągłeń lub skosów – nie mniejsza niż 3,00 m i nie większa niż szerokość jezdni na drodze, mierzona prostopadłe do osi jezdni w miejscu jej przecięcia z osią zjazdu,

b) szerokość obustronnych poboczy – nie mniejsza niż 0,75 m każde.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ustalić, czy dla wszystkich zjazdów parametry zostały zachowane, w szczególności dotyczące obustronnych poboczy. Wskazać należy, że zjazd winien w całości (jezdnia + pobocze) prowadzić na nieruchomości, którą będzie obsługiwać.

c) prędkości miarodajnej i projektowej na projektowanej drodze,

Inwestor w uzupełnieniu z dnia 30 sierpnia 2024 r. podał informacje w powyższym zakresie, jednakże informacja ta winna znaleźć się w części opisowej projektu zagospodarowania terenu.

d) ilości projektowanych mijanek (wskazano, że w projekcie występują rozbieżności w tym zakresie, również decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach mówi o trzech). Mijanki winny wypełniać wymogi określone w § 126 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Przepis ten wymaga bezwzględnie,

aby odległość między mijankami zapewniała ich wzajemną widoczność. Mijankę lokalizuje się: 1) na prostym w planie odcinku drogi; 2) po zewnętrznej stronie łuku w planie; 3) w obrębie skrzyżowania, jako dodatkowy pas ruchu. Długość mijanki bez skosów powinna wynosić nie mniej niż 25,0 m. Skosy wyjazdowy i wjazdowy powinny być nie większe niż 1:2.

Należało nadto wyjaśnić, jaki charakter ma poszerzenie drogi występujące około 470 km, dla którego została podzielona i wywłaszczona w części działka nr 519.

W uzupełnieniu z dnia 30 sierpnia 2024 r, Inwestor poinformował o budowie dwóch mijanek: na prostym odcinku drogi – mijanka nr 1 w km 0+240 i po zewnętrznej stronie łuku – mijanka nr 2 w km 0+400. Inwestor wskazał na brak konieczności lokalizacji mijanki w obrębie skrzyżowania, odpowiadając „nie dotyczy”.

Bezwzględna zasada przy projektowaniu mijanek to wzajemna ich widoczność, co nie zostało wykazane w zatwierdzonym projekcie budowlanym – poza zdawkowym stwierdzeniem w części opisowej projektu architektoniczno-budowlanego, że takowa została zachowana (strona 15). Ponadto parametry projektowanych elementów drogi winny zostać naniesione na część rysunkową projektu zagospodarowana terenu oraz wskazane w jego części opisowej. Brak powyższy uniemożliwia weryfikację prawidłowości zastosowanych rozwiązań projektowych.

Ponadto Inwestor nie wyjaśnił zasadności poszerzenia drogi występującego około 470 km. Poszerzenie ma szerokość 2 m i długość około 30 m, a w legendzie opisane zostało jako projektowana zielen. Ustalenie funkcji projektowanego poszerzenia jest o tyle istotna, gdyż odbyło się kosztem wydzielenia geodezyjnego i wywłaszczenia części działki nr 519.

Artykuł 11a ust. 1, art. 11e oraz art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy drogowej wskazują na związanie organu określeniem linii rozgraniczających teren, w tym granicami pasów drogowych. Organ wydający zezwolenie realizacyjne co do zasady nie może w ramach art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy drogowej uznaniowo modyfikować przebiegu linii rozgraniczających oraz linii podziału, jeżeli zaproponowane rozwiązanie projektowe nie narusza prawa. W przedmiotowej sprawie naruszenie prawa mogłoby polegać na nie uzasadnionym wywłaszczeniu części nieruchomości, co organ pierwszej instancji zobowiązany był zweryfikować. Zgodnie z orzecznictwem sądowo-administracyjnym dokonywanie przez organy administracji publicznej oceny niezbędności realizacji celu inwestycji drogowej jako przesłanki ingerencji w prawo własności nieruchomości zaliczonych przez inwestora do zakresu inwestycji należy dopuścić wyjątkowo, nawet wówczas weryfikacja ta nie może mieć jednak na celu kontroli zasadności poszczególnych rozwiązań wskazanych we wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, ale zbadanie niezbędności tej inwestycji do realizacji ogólnego celu przedsięwzięcia drogowego (zob. wyrok NSA z dnia 17 stycznia 2023 r., II OSK 2352/22).

e) czy projektowana droga znajduje się na terenie zabudowy czy poza terenem zabudowy.

Inwestor w uzupełnieniu z dnia 30 sierpnia 2024 r. poinformował, że projektowana droga znajduje się na terenie zabudowy.

f) widoczności na skrzyżowaniu z drogą gminną klasy D na działce nr 366 w odniesieniu do § 6 ust. 3 oraz § 170 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Zgodnie z tymi przepisami rozmiary pasa

drogowego potrzebnego na skrzyżowanie powinny gwarantować możliwość spełnienia wymagań widoczności.

W uzupełnieniu z dnia 30 sierpnia 2024 r. Inwestor poinformował, że zgodnie z Uchwałą Nr XLIII/512/22 Rady Gminy Długoleka z dnia 19 maja 2022 r. droga położona w części na działkach nr 366 i nr 368, obręb Raków, na długości ok. 1520 m (od skrzyżowania z drogą publiczną gminną nr 102141D do wysokości dz. nr 367/1, obręb Raków, gmina Długoleka została zaliczona do kategorii dróg gminnych, na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 2 ustawy o drogach publicznych.

W myśl art. 7 ust. 1 powyższej ustawy, do dróg gminnych zalicza się drogi o znaczeniu lokalnym niezaliczone do innych kategorii, stanowiące uzupełniającą sieć dróg służących miejscowym potrzebom, z wyłączeniem dróg wewnętrznych. Podjęcie takiej uchwały powoduje, że droga nią objęta nie może mieć charakteru wewnętrznego. Podobne obejmując budowę drogi przepisami „specustawy drogowej” musi ona mieć charakter drogi publicznej.

Przyjąc zatem należy, że obie drogi – zlokalizowane na działce nr 366 i nr 368, obręb Raków są drogami publicznymi, co obliguje do zachowania warunków technicznych, w tym w zakresie widoczności.

g) włączenia projektowanej drogi w istniejący/projektowany układ komunikacyjny od strony drogi gminnej publicznej klasy D na działce nr 366 – czy projektowa droga stanowi ciąg drogi publicznej gminnej klasy D, czy też łączy się z drogą na działce nr 366 poprzez skrzyżowanie. Należy wskazać na § 71 pkt 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, że wewnętrzna krawędź pasa ruchu dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu zwykłym powinna być kształtowana za pomocą łuku kołowego o promieniu nie mniejszym niż: 6,0 m. Należy przedłożyć decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej na działce nr 366, dokument potwierdzający oddanie do użytkowania tego odcinka drogi (jeśli została wybudowana) oraz załącznik graficznych – pzt – będący załącznikiem do tej decyzji.

Z przedłożonego projektu zagospodarowania terenu dla budowy drogi gminnej klasy D relacji Raków – Nowy Dwór od km 0,00 do km 0+934,5 wraz z budową kanalizacji teletechnicznej na działce nr 366, AM-1,3 Raków, zatwierdzonego decyzją Starosty Powiatu Wrocławskiego z dnia 04 października 2022 r. Nr 956/2022, wynika, że projektowane jest trójwlotowe skrzyżowanie na połączeniu działek nr 366 i nr 368.

Projekt budowlany winien zatem spełniać wymagania warunków technicznych dotyczące skrzyżowań, czego organ pierwszej instancji nie przeanalizował, a Inwestor nie uzupełnił. Inwestor błędnie bowiem przyjął, że drogi te stanowią drogi wewnętrzne.

Na weryfikowanym w niniejszym postępowaniu projekcie zagospodarowania terenu nie pokazano włączenia drogi projektowanej na działce nr 368 do drogi na działce nr 366 i wartości promieni na skrzyżowaniu.

h) włączenia projektowanej drogi w istniejący/projektowany układ komunikacyjny od strony działki nr 367/1 – włączenie drogi wewnętrznej do projektowanej drogi publicznej za pomocą zjazdu, czy projektowane jest skrzyżowanie – na jakim etapie znajduje się ewentualne postępowanie w tej sprawie. Należy zauważyć, że w przypadku braku ciągłości drogi publicznej zastosowanie winien mieć § 125 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych,

jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, zgodnie z którym w przypadku nieprzelotowego zakończenia drogi wykonuje się plac do zawracania samochodów.

Inwestor, w odpowiedzi z dnia 30 sierpnia 2024 r. wskazał, że na działce nr 367/1 znajduje się droga wewnętrzna i na chwilę obecną nie planuje się budowy drogi gminnej przez działkę Ls 518 w kierunku Raków. Nie można się jednakże zgodzić ze stanowiskiem Inwestora, że projektowana droga na działce nr 368 będzie stanowiła kontynuację drogi wewnętrznej na działce nr 367/1 ponieważ, jak wskazano wcześniej, przedmiotem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może być budowa tylko drogi publicznej, nie wewnętrznej, co ma pełne konsekwencje przy zastosowania drogowych warunków publicznych.

i) wyjaśnienia parametrów ewentualnego skrzyżowania (lit. g i lit. h niniejszego wezwania) pod kątem § 62 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Przepis ten stanowi, że ukształtowanie wysokościowe powierzchni jezdni skrzyżowania dostosowuje się do pochylenia podłużnego i poprzecznego drogi z pierwszeństwem przejazdu, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawnego odprowadzenia wody opadowej ze skrzyżowania. W przypadku skrzyżowania dróg bez pierwszeństwa przejazdu oraz ronda należy wzajemnie dostosować pochylenia podłużne i poprzeczne dróg, w celu zapewnienia sprawnego odprowadzenia wody. Pochylenia podłużne i poprzeczne drogi z pierwszeństwem przejazdu w miejscu występowania skrzyżowania nie powinny być większe niż 4% - w wypadku dróg klasy L i D. Na skrzyżowaniu poza terenem zabudowy dopuszcza się pochylenia drogi odpowiednio 4%, 5% i 6%. Pochylenie podłużne drogi podporządkowanej nie powinno być większe niż 3% na długości, co najmniej 20 m od krawędzi jezdni drogi z pierwszeństwem przejazdu. Należało również wykazać bezpieczeństwo ruchu w obszarze zaprojektowanych włączeń w stan istniejący/projektowany po obu stronach projektowanej drogi (skrzyżowanie, zjazd). Skrzyżowanie winno przede wszystkim zapewniać przejezdność, przy określonych gabarytach i cechach dynamicznych pojazdu miarodajnego, w sposób wykluczający możliwość kolizji poruszających się pojazdów. Wskazano na § 56 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, w myśl, którego skrzyżowanie dróg, jego układ funkcjonalny, przestrzenny i rozwiązanie techniczne powinno być tak zaprojektowane i wykonane, żeby mogli z niego korzystać wszyscy uczestnicy ruchu, dla których jest ono przeznaczone, na warunkach ustalonych w rozporządzeniu i przepisach odrębnych.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ administracji architektoniczno-budowlanej winien wyjaśnić powyższą kwestię – mając na uwadze fakt, że projektowana droga ma charakter publiczny.

j) wyjaśnienia, czy projektowana droga stanowi drogę pożarową.

W uzupełnieniu z dnia 30 sierpnia 2024 r. Inwestor poinformował, że projektowana droga nie stanowi drogi pożarowej.

Odnosząc się do zarzutów odwołania należy wskazać, zgodnie z obowiązującymi przepisami i orzecnictwem sądów administracyjnych, że organ administracji prowadząc postępowanie w trybie specustawy drogowej nie może oceniać racjonalności czy też słuszności przyjętych we wniosku rozwiązań projektowych, gdyż postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację danej inwestycji drogowej toczy się na wniosek zarządcy drogi, którym to wnioskiem organ

jest związany. Organ nie posiada kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji bądź zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu (zob. wyrok NSA z dnia 14 września 2021 r., sygn. akt II OSK 1332/21, NSA z 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z 5 września 2018 r., sygn. akt II OSK 1737/18, z 17 maja 2017 r., sygn. akt II OSK 203/17, z 13 listopada 2018 r., sygn. akt II OSK 2933/18). Przepisy specustawy drogowej nie zobowiązują inwestora do przedstawienia różnych wariantów przebiegu planowanej inwestycji, stąd też ocena organów ogranicza się wyłącznie do zgodności z prawem takiego wariantu, jaki przedstawił wnioskodawca. Ponadto, przepis art. 11e specustawy drogowej wskazuje, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami, co oznacza, że w przypadku spełnienia przewidzianych prawem przesłanek właściwy organ ma bezwzględny obowiązek wydania pozytywnego rozstrzygnięcia, tj. udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji.

Podkreślić przy tym trzeba, że liniowy charakter inwestycji drogowych dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, zaś proporcjonalność rozwiązań przyjętych w specustawie drogowej w zakresie ograniczenia prawa własności była przedmiotem badania Trybunału Konstytucyjnego w wyroku z dnia 16 października 2012 r., sygn. akt K 4/10, w którym Trybunał stwierdził, że budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całej społeczności (art. 31 ust. 3 Konstytucji) i jest kwestią dobra wspólnego. Trybunał zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonego. Po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną. Po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem - wyłączone. Jeśli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczany w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy też przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi (zob. wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 2021 r., sygn. akt II OSK 156/21).

Z powyższego wynika zatem, że organ prowadzący postępowanie w trybie specustawy drogowej nie ma podstaw prawnych do rozpatrywania alternatywnego rozwiązania realizacji celu publicznego, ani do przeprowadzenia konsultacji społecznych.

Zgodnie z art. 11d ust. 5 ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych zobowiązany jest wysłać zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wnioskodawcy, właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie tej decyzji na adres wskazany w katastrze nieruchomości, oraz zawiadomić pozostałe strony w drodze obwieszczeń w starostwie powiatowym, a także w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin i w prasie lokalnej. Podobna procedura obowiązuje przy zawiadamiania o wydanej w sprawie decyzji, w myśl art. 11f ust. 3 specustawy drogowej.

Jedną z podstawowych czynności organu odwoławczego jest określenie, czy odwołanie od decyzji organu pierwszej instancji wniosła osoba, której przysługuje interes prawny do bycia stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację

inwestycji drogowej. Powyższy obowiązek wynika wprost z art. 127 § 1 Kpa, który stanowi, że odwołanie od decyzji służy stronie. Przed rozpoznaniem odwołania niezbędne jest więc zbadanie przez organ drugiej instancji legitymacji procesowej podmiotu wnoszącego ten środek zaskarżenia. Podkreślić należy, że prawo to jest niezależne od okoliczności, czy strona brała udział w postępowaniu przed organem pierwszej instancji. Za niedopuszczalne należy uznać rozpatrzenie odwołania, które zostało złożone przez podmiot niebędący stroną postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 Kpa.

Przepisy specustawy drogowej nie zawierają definicji strony postępowania prowadzonego w sprawie udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Z przepisów specustawy drogowej wynika jedynie, iż stroną tego postępowania jest z pewnością inwestor. Zatem katalog „pozostałych stron” postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ustalany być musi w oparciu o art. 28 Kpa. Zgodnie bowiem z art. 11c specustawy drogowej, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy Kpa, z zastrzeżeniem przepisów tej ustawy. Przy czym podkreślić trzeba, że w przedmiotowej sprawie nie ma zastosowania art. 28 ust. 2 ustawy - Prawo budowlane, zgodnie z którym stronami są właściciele, użytkownicy wieczysti lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu budowlanego. Został on bowiem wyłączony na mocy art. 11i ust. 1 specustawy drogowej. Wyłączenie tego przepisu nie oznacza, że stronami postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie mogą być podmioty wskazane w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane. W ich przypadku przysługiwanie im przymiotu strony uzależnione jest bowiem od spełnienia przesłanek wskazanych w art. 28 Kpa.

Do kręgu „pozostałych stron” zaliczyć z pewnością można, mając na uwadze treść specustawy drogowej, właścicieli, użytkowników wieczystych nieruchomości oraz podmioty, którym przysługują inne ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren, jak również nieruchomości, wobec których określono ograniczenia w korzystaniu dla realizacji obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c oraz e-h specustawy drogowej. Podkreślić przy tym należy raz jeszcze, iż wskazany powyżej katalog podmiotów nie wyczerpuje zakresu pojęcia „pozostałe strony”, gdyż przymiot strony w postępowaniu w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej ustalany jest w oparciu o treść art. 28 Kpa. Zgodnie zaś z art. 28 Kpa, stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Wykazanie interesu prawnego jest zatem konieczne do prawidłowego ustalenia przymiotu strony w rozumieniu art. 28 Kpa. Interes prawny strony postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 28 Kpa powinien wynikać z konkretnej i zindywidualizowanej normy prawa materialnego wpływającej na sytuację prawną wnoszącego dany wniosek, żądanie czy środek zaskarżenia.

W doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreślany jest w szczególności realny i aktualny charakter interesu prawnego strony postępowania administracyjnego, wynikający z zastosowania konkretnej normy prawnej. Stwierdzenie istnienia interesu prawnego wymaga ustalenia związku o charakterze materialnoprawnym między obowiązującą normą prawa, a sytuacją prawną konkretnego podmiotu prawa, polegającego na tym, że akt stosowania tej normy może mieć wpływ na sytuację prawną tego podmiotu w zakresie prawa materialnego. Aktualność interesu prawnego oznacza, że nadaje się on do urzeczywistnienia w danej sytuacji faktycznej i prawnej i wiąże się z realnością, co oznacza, że powinien on istnieć w dacie stosowania norm.

O interesie prawnym osobistym, własnym i indywidualnym można zaś mówić, gdy przypisać go można do zindywidualizowanego podmiotu w tym znaczeniu, że akt prawny skierowany do danego podmiotu musi wpływać na jego sytuację prawną.

Przy tym interes prawny powinien mieć charakter obiektywny, a nie wynikać z subiektywnego przekonania podmiotu o jego naruszeniu, czy wreszcie jego woli prowadzenia określonego postępowania (zob. wyroki NSA z dnia 7 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1081/09, z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. akt II OSK 1827/09, postanowienie NSA z dnia 19 lutego 2009 r., sygn. akt II OZ 157/09, wyrok NSA z dnia 13 grudnia 1999 r., sygn. akt IV SA 1996/97).

Podmiot, dla którego z przepisów prawa materialnego nie wynikają żadne uprawnienia ani obowiązki, nie ma przymiotu strony w świetle art. 28 Kpa i nie jest legitymowany do żądania wszczęcia postępowania, czy też kwestionowania zapadłych w tym postępowaniu rozstrzygnięć (zob. wyrok NSA z dnia 30 sierpnia 2012 r., sygn. akt II OSK 1588/12). Podkreślenia również wymaga konieczność odróżniania interesu prawnego od interesu faktycznego. Pod pojęciem „interes prawny” należy rozumieć interes zgodny z prawem i interes chroniony przez prawo. Mieć interes prawny to coś więcej niż mieć interes faktyczny sprawie. Interes prawny musi wynikać z norm prawa materialnego, regulujących określoną sferę stosunków społecznych. Natomiast z interesem faktycznym mamy do czynienia wtedy, kiedy to dany podmiot jest wprawdzie bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, jednak nie może wskazać przepisu prawa powszechnie obowiązującego, który stanowiłby podstawę jego roszczenia i w konsekwencji uprawniał go do żądania stosownych czynności organu administracji (zob. postanowienie NSA z dnia 2 września 2014 r., sygn. akt II OZ 819/14).

Odwołujący udokumentowali, że są właścicielami nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem inwestycji, tj. działek , na które prowadzą zjazdy z projektowanej drogi gminnej.

Wskazać należy, iż kwestionowanie decyzji przesądzających o przebiegu inwestycji liniowych może dotyczyć wyłącznie tych ich odcinków, których przebieg skutkuje bezpośrednią ingerencją w ich prawa podmiotowe – np. prawo własności. Zakres prowadzonego postępowania weryfikacyjnego musi ściśle odpowiadać interesowi prawnemu podmiotu kwestionującego decyzję dotyczącą inwestycji liniowej. Inwestycje tego typu mają złożony charakter, a inwestor działa w interesie publicznym, tym samym odwołanie od decyzji wydawanych w postępowaniach dotyczących inwestycji liniowych należy rozpatrywać z uwzględnieniem prymatu interesu publicznego tylko w odniesieniu do konkretnego interesu prawnego odwołującego się (zob. wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 lutego 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 1784/20).

Powyższe powoduje, że strona może skutecznie podnosić wyłącznie zarzuty dotyczące wpływu realizacji inwestycji na własną nieruchomość, nawet jeśli nie jest objęta inwestycją, ale sąsiaduje bezpośrednio/pośrednio z terenem inwestycji.

Przepisem prawa materialnego uzasadniającym przyznanie odwołującym się statusu strony jest przede wszystkim konieczność zapewnienia dostępu do drogi publicznej (art. 5 ust. 1 pkt 9 ustawy – Prawo budowlane), a w przypadku działek przepis art. 43 ust. 1 pkt 3 lit. c ustawy o drogach publicznych ograniczający możliwość ich zabudowy w odległości 6 m od zewnętrznej krawędzi jezdni. Również kwestie uciążliwości podnoszone przez odwołujących się nie zostały, zdaniem tutejszego Organu, zbadane - szczególnie biorąc pod uwagę treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym mowa poniżej.

Odnosząc się do ponoszonej przez odwołujących się kwestii związanej z ochroną środowiska należy przywołać art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zgodnie z którym uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Rodzaje tych przedsięwzięć wymienia Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, z późn. zm.). Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 62 tego rozporządzenia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 (autostrady i drogi ekspresowe) i pkt 32 (drogi inne niż wymienione w pkt 31 nie mniej niż o czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmianę przebiegu lub rozbudowę istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu co najmniej do czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km) w jednym odcinku lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W myśl powyższych uregulowań budowa drogi gminnej o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W przedmiotowej sprawie należy wyjaśnić, że organ ochrony środowiska zastosował podstawę prawną do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynikającą z § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a więc łącznie z budową drogi gminnej na działce nr 366, obręb Raków.

Co do zasady wynikającej z art. 74 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla takiej inwestycji należy dołączyć kartę informacyjną przedsięwzięcia, co nie powoduje konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. Zgodnie z art. 63 ust. 1 tej ustawy obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Z uzasadnienia decyzji Wójta Gminy Długołęka z dnia 13 stycznia 2023 r. Nr 3/2023 o środowiskowych uwarunkowaniach wynika, że odstąpił on od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania omawianego przedsięwzięcia na środowisko, po otrzymaniu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu oraz Dyrektora Zarządu Zlewni we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Wskazać należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, co wprost wynika z art. 86 pkt 2 omawianej ustawy.

Nie mniej jednak tutejszy Organ ma wątpliwości, czy wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana została dla przedsięwzięcia, dla którego wydana została weryfikowana w niniejszym postępowaniu decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji

drogowej. Po pierwsze nie zostało udokumentowane, czy decyzja ta wydana została dla obszaru na którym faktycznie została zaprojektowana droga – decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymienia jako teren inwestycji wyłącznie działkę nr 368, obręb Raków. Po drugie, w uzasadnieniu decyzji z dnia 13 stycznia 2023 r. Nr 3/2023 Wójt Gminy Długołęka wskazał: „Jak wynika z karty informacyjnej przedsięwzięcia, najbliższe tereny chronione akustycznie znajdują się w odległości: ok. 75 m – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, ok. 500 m – zabudowa wielorodzinna i zamieszkania zbiorowego.”. Powyższe dane są niezgodne ze stanem faktycznym, bowiem jak wynika z projektu zagospodarowania terenu zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna znajduje się na działkach bezpośrednio przylegających do nowej drogi.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien powyższą kwestię wyjaśnić, i w zależności od dokonanych ustaleń, jeżeli nie będzie można uznać decyzji Wójta Gminy Długołęka z dnia 13 stycznia 2023 r. Nr 3/2023 za wystarczającą dla omawianego zadania drogowego, wezwać Inwestora do przedłożenia nowej decyzji.

Co do zarzutu odnośnie uzyskania opinii Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z której wynika, że nie planuje się budowy urządzeń wodnych, co jest sprzeczne z dokumentacją oraz pozwoleniem wodnoprawnym, tutejszy Organ uznał go za zasadny – na co wskazano we wcześniej części uzasadnienia.

Tutejszy Organ wskazuje ponadto na uchybienie proceduralne związane z dokonywaniem obwieszczenia o wszczęciu postępowania i wydaniu decyzji. Zgodnie z art. 49 Kpa, jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.

Powyższy przepis wymaga, aby dzień, w którym nastąpi publiczne obwieszczenie był wskazany w treści obwieszczenia – stwierdzono, że Starosta Powiatu Wrocławskiego takiej daty w swoich obwieszczeniach nie podaje, co stanowi uchybienie art. 49 § 2 Kpa.

Mając na uwadze powyżej powiedziane, uznając konieczność przeprowadzenia ponownego postępowania dowodowego w znacznej części, tutejszy Organ orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na decyzję przysługuje stronie postępowania prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu. Zgodnie z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r., poz. 935), skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia, w sprawie. W myśl art. 54 § 1 powołanej ustawy składa się ją za pośrednictwem Wojewody Dolnośląskiego, w dwóch egzemplarzach, pod zarzutem naruszenia prawa.

Z up. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

Ewa Stachera
ZASTĘPCA DYREKTORA WYDZIAŁU
Infrastruktury

*/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym
przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu/*

Otrzymują:

1. – pełnomocnik Inwestora,
2. Wójt Gminy Długoleka (ePUAP),
3. r. pr. – pełnomocnik odwołujących się,
4. a/a.

Do wiadomości:

1. Starosta Powiatu Wrocławskiego (ePUAP),
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Powiecie Wrocławski (ePUAP).

Zgodnie z przepisem art. 11f ust. 6 ustawy o szczególnych, organ odwoławczy doręcza decyzję wnioskodawcy oraz zawiadania o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w Dolnośląskim Urzędzie Wojewódzkim we Wrocławiu, w Urzędzie Miasta Oleśnicy, na stronach internetowych tych urzędów a także w prasie lokalnej. Ponadto wysyła zawiadomienia o wydaniu decyzji przez organ II instancji dotychczasowym właścicielom lub użytkownikom wieczystym na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Sprawę prowadzi: Aneta Klimczak, tel. 71 340 67 72, email: a.klimczak@duw.pl